

Der Rigiberg isch üisri Wond

Vorsänger

Der Ri - gi - berg isch üi - si - ri Wond, Er
 Schitzt is jo dos gon - zi Lond. Der Bir - ge- und die ^{Aller} on - dre Steck, die
 gänd is Milch und On - ke - beck. 's isch käi Nar - - re -
 tie _____ nes Län - der - bür - li z'si, o näi
 's isch käi Nar - - re - tie, nes Län - der - bür - li z'si.

1. Der Rigiberg isch üisri Wond,
 Er schitzt is jo dos gonzi Lond:
 Der Birge- und die ondre Steck,
 Die gänd is Milch und Onkebeck.

Chor: 's isch käi Narretie,
 Nes Länderbürli z'si.

2. Mer händ en guite Chilcheheer,
 Der mocht im gonze Lond en Ehr:
 Er trift de Difel i's Rotzloch
 Und d'Wiber unders Mannejoch.

3. Mir händ gor gottligs Wibervolch,
 's isch grod so hibsch wie Gips u Cholch;
 Om Wärtig trägids' roih Hämlisteck,
 Om Sunntig roti Schorlechreck.

4. Jo, Sänne simmer, säl isch wohr;
 Und findet me mängist oi nes Hoor
 Im Onken inne oder Chäs -
 Se mocht's e numme es Bitzli räs.

5. Und wämmer ises Onkli om Rigge hend,
 Und uf Luzäre oppe gend,
 Do chimed die Luzärner grod ordeli z'lloife
 Und wänd üis isres Onkli abchoife.

6. Mir sind nes guitigs Schitzevolch -
 D'Franzose hämmer butzt, bim Strolch!
 Mä schießt vo Stansstod bis gä Winkel
 Grod dur ne scheene hohle Dinkel.

7. Jo loifid ier mer, so wit er wänd,
 Bis daß ier so nes Ländli händ;
 I biit der üis, du Städtlerpflitz!
 De findst e käis, es fählt käi Chritz.